

Så kan vi ikke få skatteministeren til at bekræfte, at jo, regeringen gjorde det her af populistiske årsager, men sagligt set er det et dårligt forslag?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er nu nødvendigt, at skatteministeren en gang imellem er bare lidt konkret, når der bliver stillet spørgsmål.

Der blev jo – og det må skatteministeren være enig i – givet udtryk for fra Venstres daværende skatteordfører, fru Mariann Fischer Boel, at hvis man betalte 10.000 kr. i ejendomsværdiskat dagen før valget, skulle man heller ikke betale mere i den tid, der kom efter. Det var det løfte, der blev givet fra Venstre, og det må man altså konstatere at man løber fra.

Der var et spørgsmål, jeg stillede, som jeg ikke fik svar på: Hvilke planer er der om at kompensere kommunernes tab fra statens side? Hvis ikke skatteministeren besvarer det, må vi jo stille det igennem udvalget.

Lad mig så også sige om det med værdien på fast ejendom: Da vi lavede pinsepakken i sin tid, var det jo Venstre, der sagde, at på grund af disse ændringer ville der være et prisfald på 20 pct. på fast ejendom. Man sagde, at boligejerne ville blive insolvente. Det skete nu ikke i den grad. Der var mere en prisudjævning.

Præcis med samme argumentation, nemlig at der vil være et prisfald på 20 pct., så vil der, når man laver disse ændringer, der lægges op til her, forekomme prisstigninger, der gør, at den unge generation kommer til at betale mere, når de skal købe bolig. Det er problemet med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det første er bare for at sige, at jeg meldte ikke ud med hensyn til punkt 2 i forslaget her, altså til det med ejendomsværdiskat ved flytning, altså to ejendomme og ubeboelig ejendom osv. Det støtter jeg fuldt ud. Det princip er jeg helt enig i.

Så tror jeg ikke, at jeg fik et svar på, hvor længe man skal operere med de her 2001-tal. Jeg undrer mig over, hvorfor man ikke kunne fastholde den årlige vurdering og regulering og så trække tilsvarende i ejendomsværdibeskatningsprocenten, så man havde en opdateret vurdering hele tiden. Det havde sådan været naturligt. Det vil selvfølgelig koste lidt, men det koster jo stadig noget at holde vurderingsappara-

tet intakt for at vurdere ombygninger og nybygninger og tilbygninger osv. Hvorfor gør man ikke det, at man har en opdateret vurdering hele tiden?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af kompetenceopsporingsordninger for arbejdstagere.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Dette beslutningsforslag, som her er til første behandling, kommer fra Kristeligt Folkeparti, og forslaget går ud på at skabe mulighed for etablering af skattebegunstigede opsporingsordninger, som en arbejdsgiver og en arbejdstager kan indbetale til, og som skal finansiere lønudbetalinger og kursusafgifter i perioder, hvor medarbejderen deltager i det, forslaget kalder erhvervsrettet kompetenceudvikling.

Kl. 18.05

Ordningen skal kunne oprettes i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse. Indbetalinger skal behandles efter de samme regler som indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, og det vil sige, at indbetalingerne ikke skal medregnes i arbejdstagerens personlige indkomst. Man føler sig næsten helt hensat til en debat, vi har haft lidt tidligere på dagen omkring dette spørgsmål, men lad nu det ligge.

Indbetalingerne skal ske efter en forud indgået kontrakt mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og i kontrakten skal fastsættes en tidsfrist på maksimalt 10 år, inden for hvilken opsparings- og kompetenceudviklingen skal finde sted.

Formålet med forslaget er at motivere arbejdsgivere og arbejdstagere til at tage et større medansvar for den enkeltes kompetenceudvikling. Så vidt så godt.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har megen sympati for forslaget. Det har vi også tidligere givet udtryk for fra denne talerstol. Vi befinder os nu i en anden økonomisk situation med et andet økonomisk-politisk regime, som det vist hedder i fagsproget, hvor vi efter vores opfattelse ikke mener at have det samme behov for den slags ting her, som vi havde under en socialdemokratisk ledet regering.

Men det ændrer ikke på, at jeg synes, det er nyttigt, at vi under udvalgsarbejdet får gennemgået dette forslag, ikke bare spørgsmålene omkring de administrative problemer, spørgsmålene om de provenumæssige problemer, men i særlig grad spørgsmålene om, hvilke konsekvenser det i virkeligheden har, at vi nu har fået en ny regering, der har gennemført en konkurrencepakke, der har gennemført et andet sæt af rammevilkår for det private erhvervsliv, end vi har haft tidligere.

Vi vil altså gerne vente med at tage endelig stilling til denne her sag. Vi vil i regeringen bidrage til at afklare konsekvenserne i udvalget, inden vi tager endelig stilling til dette spørgsmål.

Freddy Dam (V):

Beslutningsforslag nr. B 59 ligner til forveksling det beslutningsforslag, der blev fremsat i 2000, hvor Venstre kunne støtte forslaget.

Der er ingen tvivl om, at hensigten med forslaget er god, og Venstre har derfor fortsat sympati for forslagets overordnede formål. Omvendt er vi ikke meget for særordninger og det bureaukrati, der som oftest følger med, og spørgsmålet er, om formålet ikke allerede dækkes af bestående ordninger.

Det var i hvert fald det, der var baggrunden for, at den tidligere regering ikke kunne støtte forslaget. Man henviste til reglerne om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelse, som vel ikke er så langt fra den kompetenceudvikling, som lovforslaget handler om.

Desuden er det vel rimeligt at gå ud fra, at arbejdsgiverne i de kommende år nok vil være

motiveret til en højere grad af uddannelse af medarbejderne, når man tager den fremtidige mangel på arbejdskraft, som de fleste er enige om vil indtræffe, i betragtning. Allerede af den grund vil det være nødvendigt at videreudanne arbejdsstyrken og skabe en opdrift i arbejdsmarkedssystemet, så der bliver plads til flere med begrænset kompetence.

På trods af forslagets gode formål er Venstre betænkelig ved at indføre flere særordninger, der måske allerede er dækket af andre regler, men vi deltager naturligvis med interesse i forslagets videre behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Freddy Dams bemærkning om, at Venstre tror på, at der er flere, der nu går i gang med arbejdsmarkedsuddannelser og efteruddannelser m.v., vil jeg godt spørge efter, om man ikke er klar over, at der ligger i regeringens finanslovsforslag – og det er uændret på indeværende tidspunkt – at der skal ske besparelser på AMU-området, i det hele taget på efteruddannelsesområdet, men specielt på AMU-området, og at det betyder, at arbejdsgiverne skal betale mere, når de vil have deres lønmodtagere på kursus.

Kl. 18.10

Er man ikke klar over, at det har man gennemført, for så kan man vel ikke på den anden side sige, at nu tror man, at der er flere, der vil gå i gang med at sende folk på uddannelse? Man har gjort lige det modsatte, for prisen skal stige.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

For det første vil jeg lige gøre ordføreren opmærksom på, at Venstre stemte for det her forslag, sidst det blev fremsat.

For det andet vil jeg sige, at vi har ikke sat en dato for regeringens pålægsfrist, altså for, hvornår regeringen skal gennemføre det her, lave lovforslag om det. Vi er selvfølgelig indstillet på, at det ikke skal være inden den 1. januar, så det påvirker den finanslovaftale, man har, ellers kan jeg godt se, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti kan komme ud i problemer.

Det sidste er så, at jeg også vil gøre bemærkninger om det, at der i finansloven faktisk sker nedskæringer på mulighederne. Det er rigtigt, at der er mulighed for arbejdsgiverbetalt uddannelse, men er det, der ligger i det her, egentlig ikke en liberal tanke, for man får større mulig-

hed for at tage hånd om egen situation? Altså at man sammen med arbejdsgiveren aftaler en opsparring, sådan at man i højere grad selv har sparet op til at holde sin kompetence vedlige. Det kan i virkeligheden være lige så godt som at spare op til en kapitalpension, for så kan man selv vælge den uddannelse, se, hvornår det er nødvendigt, så man ikke, hvis man på et eller andet tidspunkt bliver fyret og ryger ud, er afhængig af det offentlige system.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Efter Venstres opfattelse er der ikke umiddelbart nogen sammenhæng imellem dette, at man gennemfører nogle besparelser på finansloven, og så den motivering, som arbejdsgiverne nødvendigvis må føle for at opkvalificere medarbejderne i fremtiden.

Det forekommer mig helt evident, at hvis det er således, at der er arbejdskraftmangel, må arbejdsgiverne nødvendigvis sørge for at uddanne deres medarbejdere, sådan at man kan indsluse flere fra bunden med mindre kompetence.

Claus Larsen-Jensen (S):

Kristeligt Folkepartis forslag er en genfremsættelse af et forslag fra folketingssamlingen 1999-2000. I forhold til debatten fra dengang er der ikke noget i forslaget, der afgørende ændrer Socialdemokratiets holdning til forslaget.

Vi er helt enige i, at i et vidensamfund er livslang uddannelse af afgørende betydning. Vi skal alle hele tiden opkvalificere os for at kunne følge med såvel rent erhvervsmæssigt som alment. Det stiller store krav til samfundet rent uddannelsesmæssigt – ikke mindst på voksenuddannelsesområdet – og det stiller store krav til virksomhederne om, at de som led i deres innovative udvikling og fremtidssikring af deres viden og produktion satser endnu stærkere på løbende at opkvalificere medarbejderne på alle niveauer.

I vidensamfundet er medarbejdernes viden virksomhedernes vigtigste aktiv. Derfor er det i virksomhedernes helt vitale interesse at satse på medarbejdernes uddannelse. Vidensamfundet stiller ikke kun krav til rent snævre erhvervsmæssige kvalifikationer, men også til medarbejderens almene viden, sociale og kulturelle engagement samt udsyn. Det stiller også store krav til den enkelte om hele tiden at følge med udviklingen, at være omstillingsparat i hverdagen i den enkelte virksomhed og også være mobil og

omstillingsparat fra job til job og til at ville ud-danne sig formelt og uformelt gennem livet.

Det afgørende spørgsmål er imidlertid: Hvordan skal dette finansieres og organiseres? Og der finder vi, at den nuværende ansvarsfordeling mellem det offentlige uddannelsesstilbud og erhvervslivets skattefrihed for uddannelsesvirksomhed for deres medarbejdere, som SR-regeringen indførte, er en fornuftig måde at organisere kompetenceudvikling og uddannelse af arbejdstagerne på alle niveauer på.

Vi er i øvrigt betænkelige ved, at hver gang der er et ædelt formål, skal skattesystemet anvendes til at opfylde dette. Risikoen er, at det er en dyr omvej til at opfylde formålet. Derfor kan vi heller ikke denne gang støtte Kristeligt Folkepartis forslag.

Kl. 18.15

Mikkel Dencker (DF):

Intentionerne i beslutningsforslaget er meget sympatiske, nemlig at medarbejderen foretager opsparring til egen efteruddannelse sammen med arbejdsgiveren.

Det foreslås derfor, at der i skattelovgivning-
gen bliver givet mulighed for at etablere skatte-
begunstigede opsparingsordninger, hvortil både
medarbejderen og arbejdsgiveren indbetaler.

Det foreslås, at lønmodtageren skattemæs-
sigt kan foretage fradrag for sin andel af indbe-
talingen til ordningen mod, at beløbet, når det
kommer til udbetaling i forbindelse med senere
kompetenceudvikling, i denne periode betales
som løn eller tilskud til dagpengevederlag un-
der en uddannelsesorlov. Der er således ikke
tale om at forøge fradragene i større omfang.

Som udgangspunkt er Dansk Folkeparti posi-
tivt over for beslutningsforslaget, hvis der vel at
mærke er tale om frivillige ordninger og indivi-
duelle aftaler mellem medarbejder og arbejds-
giver.

Således som bemærkningerne til beslutnings-
forslaget er udformet, synes der dog at være vis-
se knaster, som gør, at arbejdsgiveren nok vil
være lidt tilbageholdende med at indgå sådanne
aftaler med en medarbejder.

Hvad mener Kristeligt Folkeparti f.eks., at der
skal ske med det arbejdsgiverbetalte beløb, hvis
arbejdstageren, før han gennemgår kompetence-
udvikling, overgår til førtidspension, dør eller
får andet arbejde?

Forslaget synes at bygge på, at den del af op-
sparingen, som ikke er brugt, skal udbetales til
arbejdstageren; men det er urimeligt, at arbejds-

giveren indbetaler en andel til at kompetence-sikre medarbejderen, hvis forholdene faktisk viser sig at blive således, at den påtænkte kompetenceudvikling af en eller enden grund ikke gennemføres.

Som sagt er intentionerne i beslutningsforslaget positive, og jeg kunne da forestille mig, at man under udvalgsarbejdet ville kunne nå frem til en løsning med hensyn til arbejdsgiverbetalte andele, som ikke kan udnyttes. Reglerne kunne jo f.eks. indrettes således, at arbejdstageren i denne situation alene får udbetalt sit eget indbetalte bidrag. I så fald er Dansk Folkeparti positivt over for dette forslag.

Charlotte Dyremose (KF):

Det Konservative Folkeparti har før udtrykt sympati for forslaget, fordi vi ønsker at styrke kompetenceudviklingen i det danske samfund. Vi har stadig væk sympati for forslaget. Vi synes, der er en god intention i det.

Vi ved, at der i dag bliver stillet stadig stigende krav til arbejdstagere; vi ved, at man i det videnssamfund, vi efterhånden er en del af, har brug for øget kompetence gennem livslang læring, og den kompetenceudvikling er til glæde både for den enkelte, for virksomheden og for det danske samfund.

Der er dog visse uklarheder, som den tidligere ordfører også var inde på, nemlig netop nogle af de ting, jeg også har bidt mærke i i forslaget: Hvordan skal ordningen videreføres, hvis den pågældende flytter til en ny arbejdsplads? Mister arbejdsgiveren så bare det indbetalte beløb? Hvad sker der, hvis arbejdstageren dør eller går på pension? Hvem skal modtage den del, der eventuelt ikke bliver benyttet? Hvilke kurser er omfattet? Hvem skal vurdere, hvilke kurser der er omfattet, og om det pågældende kursus er relevant?

Det er den slags spørgsmål, som vi gerne vil have belyst grundigt i et udvalgsarbejde. Vi vil meget gerne have lov at diskutere det her i udvalget for at belyse de her nævnte spørgsmål. Som sagt er vi positive over for intentionen, men en lille smule skeptiske over for disse uklarheder. Så lad os kigge på det under udvalgsarbejdet.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo et forslag, vi har set tidligere. Kristeligt Folkeparti genfremsætter et forslag, og den melding, som vi giver til forslaget, er ligesom den tidligere.

Os kan man stole på, vil jeg godt sige til hr. Ole M. Nielsen, som jo nu må konstatere, at det flertal, som hr. Ole M. Nielsen kunne fornemme måske ville være kommet ved et valg, fordi der blev flyttet en enkelt stemme, alligevel ikke er her. Der er nemlig nogle, der siger ét før et valg og også siger det bagefter et valg, mens der også er nogle, der vælger at sige noget andet efter et valg. Det er det, vi kan lære her.

Kl. 18.20

Med hensyn til forslagens indhold er det jo selvfølgelig megen sympati, man kan have for hele intentionen, men på samme måde, som vi tidligere har argumenteret mod lignende forslag, så synes vi ikke, at skattesystemet skal anvendes til det formål, ligesom det heller ikke skal anvendes til en række andre formål.

Vi synes, det er et problem, at der er nogle, der vil få glæde af ordningen, mens andre ikke vil få glæde af den, for det afhænger af, hvad arbejdsgiverne gør. Derfor er vi tilhængere af, at man styrker det efteruddannelsessystem og det videreuddannelsessystem, vi kender, og vi synes derfor også, at det er meget problematisk, at den nuværende regering har valgt at skære ned på området. Det kan hr. Ole M. Nielsen jo ikke gøre noget ved, men det her vil jo virke som et plaster på såret.

Vi synes, at det, vi har i form af videre- og efteruddannelseskurser, som vi har arbejdet med i mange år, er at foretrække, og det er ud fra et lighedsprincip rigtigt i forhold til det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat.

Vi kan altså ikke støtte forslaget. Vi mener det samme, som vi mente før.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Bare lige den korte bemærkning, at jeg ville kunne tilgive en vis grad af utroværdighed, hvis hr. Aage Frandsen ville begive sig ud i den slags ved sådan at skifte holdning til sådan et godt forslag som det her. Det ville jeg have forståelse for.

Anders Samuelson (RV):

Vi har også fra Det Radikale Venstres side tidligere afvist det her forslag, og det vil vi også gøre i dag.

Grundlæggende mener vi, at det er en uskik at oprette den slags særordninger, der vil være tale om her. Det gør vores skattesystem endnu mere kompliceret.

Et af hovedelementerne i Det Radikale Venstres skatteudspil er faktisk at forenkles vores skattesystem, fjerne særordninger og bruge de penge på at sikre, at vi kan få skatten ned på arbejde, jf. den diskussion, vi havde ved det foregående forslag.

Det her forslag vil alt andet lige også være med til at gøre det sværere at sænke skatten på arbejde. Så kan man selvfølgelig sige: Jamen alt andet er ikke lige, fordi pointen med det her netop er at få opkvalificeret arbejdskraften, og ad den vej kan man så sige, at man på længere sigt vil få nogle øgede skatteindtægter. Men ved ethvert skatteudspil, og det bør også være sådan ved ethvert forslag, som vi behandler her i Folketingssalen, skal man samtidig kunne påvise, hvor man vil hente de penge fra, som man kommer til at mangle, når man skal finansiere et forslag, også det her forslag.

Det her forslag vil jo også komme til at koste penge, og hvor skal man hente pengene? Jamen der er jo alt andet lige ikke andre steder end ved at hæve skatten på arbejde, ikke mindst når man er oppe imod, at nogle venner, hvor man troede, at man skulle være en del af et parlamentarisk grundlag, altså har indført et skattestop på ejendomme.

Så er der skatten på arbejde tilbage, og den er i hvert fald i øjeblikket hellig for Det Radikale Venstre. Her vil vi ikke gå på kompromis og begynde at hæve skatten, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse hendes ordførertale:

Enhedslisten er enig i, at det er meget vigtigt at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling for alle. Dette forslag medvirker imidlertid ikke nødvendigvis til dette. Med den udformning, forslaget har, vil det betyde, at der gives skattesubsidier til opsparingsordninger, som aftales mellem den enkelte medarbejder og virksomhedens ledelse.

Der er stor sandsynlighed for, at der kun aftales sådanne ordninger med medarbejdere, som ledelsen i forvejen havde tænkt sig skulle have mulighed for efteruddannelse, ligesom muligheden for at udnytte sådanne opsparingsordninger jo er betydelig større for medarbejdere med en høj indtægt end for de lavtlønnede grupper.

En sådan ordning virker derfor ikke særlig rimelig, når vi ved, at det ikke mindst er de ufag-

lærte grupper på arbejdsmarkedet, der har svært ved at få efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Enhedslisten mener, at virksomhederne selv har et stort ansvar for at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling til medarbejderne. Derfor er det oplagt at satse på flere rettigheder og muligheder for medarbejderne gennemført i forbindelse med overenskomstforhandlingerne eller gennem lovgivning.

Det kan naturligvis være nødvendigt, at staten går ind og giver tilskud til dette formål, men det skal ikke ske gennem skattesubsidier. Vi mener, at ressourcer til dette formål skal afsættes på en sådan måde, at vi er sikre på, at de går til de grupper og de formål, vi ønsker at støtte.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole M. Nielsen.

Kl. 18.25

Ole M. Nielsen (KRF):

Belært af ministerens gode eksempel vil jeg gerne takke for den positive modtagelse. Man skal jo ikke sådan lade sig overvinde af sortsyn, selv om jeg nok må konstatere, at det flertal, som de partier, der stemte for forslaget sidst, nu repræsenterer i udvalget, måske ikke er helt så sikkert.

Jeg havde selvfølgelig helt klart regnet med, at de partier, der stemte for forslaget sidst, også ville støtte forslaget nu. Det kan da ske, at vi kan nå frem til det under udvalgsbehandlingen. Det kunne da også ske, at vi kunne få nogle af de andre partier med, hvis vi kunne løse op for nogle af de hurdler eller blokeringer, der er.

For os er det helt væsentlige i det her forslag, at vi synes, det ville være så dejligt for flere mennesker at have den fornemmelse, at de selv bestemte en lille smule over deres fremtid i stedet for at være afhængig af offentlige ydelser, offentlig aktivering, offentlig uddannelse og afhængig af, at arbejdsgiveren eventuelt vil være med til det.

Eller som det desværre er for de allerfleste menige lønmodtagere: Når man ryger ud af vagten, er man overladt til den offentlige aktivering. Det er det, der kaldes kompetenceforbedring, men det er desværre ikke altid ret kompetencegivende. Her ville det være en fantastisk motivation, at man selv bestemte, selvfølgelig inden for nogle rammer.

Så vil jeg gerne apropos vores tidligere debat om den arbejdsgiverbetalte sygdomsbehandling

diskutere, om vi skulle lave det her generelt, altså lave det sådan, at hvis en virksomhed vil udnytte det, skulle det være generelt for alle medarbejdere på virksomheden. Det vil jeg meget gerne være med til at diskutere. Det synes jeg er helt rimeligt. Det har vi ikke tænkt på, da vi lavede forslaget. Det har vi ikke haft med i vores overvejelser. Men sådan benytter vi os gerne af retten til blive klogere.

Så er det klart, at når det skal være for alle medarbejdere, skal det selvfølgelig være uddannelser inden for nogle bestemte grænser. Det er ikke noget med, at man skal ned og diskutere perlefinansiering i et eller andet sydhav eller sådan noget i den retning. Det skal selvfølgelig være noget, som har relation til at give én en bedre position på arbejdsmarkedet.

Og der må jeg sige, at konkurrencen i den offentlige aktivering jo ikke er iøjnefaldende. Man kunne jo nemt finde noget, der er bedre end det, der er under de nuværende aktiveringsprogrammer for de ledige. Det er jo ikke lige kompetencegivende det hele. Der kunne man nemt finde et niveau, som er højere, og det vil vi gerne være med til at diskutere.

Så bliver der stillet spørgsmål om, hvad der skal ske, hvis man fraflytter virksomheden, eller hvis man går på førtidspension. Ja, først vil jeg gerne sige, at detaljerne i det her jo ikke er gennemdiskuteret. Det er et beslutningsforslag, og vi er helt åbne for at diskutere betingelserne i det.

Men jeg forestiller mig, at hvis man forlader virksomheden, falder den del, som virksomheden har betalt, tilbage til virksomheden, hvori mod den del, man selv har indbetalt, fører man selvfølgelig med sig. Går man på førtidspension uden at have opbrugt sin kvote, sin konto, kan man selvfølgelig få beløbet udbetalt mod beskattning, straffeafgift, eller hvad det nu hedder. Det kan man aftale. Det kan ordnes på forskellige måder.

Det er helt klart, at det er utrolig vigtigt, og det bliver vigtigere i fremtiden – ikke bare på grund af denne her regering, men i det hele taget – at holde sin kompetence ved lige på arbejdsmarkedet. Livslang uddannelse, livslang læring er næsten så selvfølgelig, at det er helt banalt at sige det. Det bliver mere og mere nødvendigt, at man holder sig ajour, og derfor synes vi også, det er så vigtigt og positivt, hvis man selv kunne få lov at bestemme lidt over, hvordan man vil vedligeholde sin kompetence.

Vi håber, at vi kan få noget fornuftigt ud af det her under udvalgsbehandlingen. Da min tidligere kollega, hr. Flemming Kofod-Svendsen, havde det her til første behandling for et par år siden, fik det faktisk ikke nogen særlig positiv modtagelse, og så viste det sig alligevel, at det fik god opbakning ved afstemningen, sådan at der kun manglede denne ene stemme, som vi opererede med i det daværende parlaments sammensætning, hvor højre side kunne rotte sig sammen.

Denne gang håber vi, at højre side vil stå sammen, og at vi eventuelt kunne få overtalt SF. Hvis hr. Aage Frandsen vil gå lidt på akkord med sin troværdighed ved at tilslutte sig forslaget her, vil vi finde tilgivelse for det. Jeg takker.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om straksafskrivning for energiforbedringer i virksomheder.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 18.30

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Beslutningsforslaget, vi her har til behandling, går ud på, at regeringen opfordres til at fremsætte forslag om indførelse af mulighed for skattemæssig straksafskrivning for erhvervsmæssigt